

A hallásról

I.

Gyönyörű volt a szolga füle helyén tátongó,
vért spriccelő lyuk. Mintha készen állt volna a tanításokra:
lecsapva a kanyargó, porcos bőrkagyló, mint a kevélység.
A hallás őszinte bemenete.

És Krisztus belátott rajta, egész a csigáig, látta, nincs itt
az ideje, hogy beszéljen hozzá; begyógyította a sebet.
Amikor aztán harsogni kezdett az ég, a szolga épp
egy lócán görnyedve bámult maga elé. Nem rezzent össze
a dörrenésre, de sírni kezdett, mint egy lefűrészelt ágú fenyő.

II.

Vörös vihar vonyított végig a városon,
sebesre dörzsölve a falakat. Őszinte pillanatok
hozott a homok és a szél, mert a füleskuvikok lehunyták
borostyánszín kameraszemeiket a fenyőernyők alatt,
a galambok meghúzódtak homályos dúcaikban.

Az őszinte pillanatokban bízni nem szabad.
Nincs bizonyos a viharban, mert nyugodt cserjék
alatt homoki vipera lapul, mert a látás romlásával
felerősödik a hallás. Így bármit is suttogtak egymásnak
a kimart arcélú katonák, az fennakadt a tollparabolákon.

A sír egy vörös agyagsziklába volt vájva,
kőzárja, mint a var, feltépésre csábító.
A mennyek országának tollas drónjai felemelkedtek
az idő elnyugvásával, jelezni, kezdődhet a visszaszámlálás.
Az őszinteség megrázni a bokrot a sziszegés ellenére.
A vak és süket sírkamrában egymásba értek a hasonlatok,
és megalvadtak a test körül, mint a patások sötét, sűrű vére.
Ártalmatlan siklók csavarodtak saját várakozásuk tengelyére
a kövek alatt; mikor előbújtak a sötét feloszlásával,
a sír már csak egy vörös lyuk volt, egy rés, bármi hang is
lézengett benne, az már eltűnt.

Az Igaz Istenről

Isten párosujjú patás.
Sarokba szorítható,
ledöfhető, feldarabolható.
Isten minden része hasznosítható.
Isten ehető.
Istenhez MSG-t lehet keverni.
Isten – bár a törvények szigorúan büntetik –
megbaszható.
A fő kérdés ilyen esetben, hogy
rendelkezésünkre áll-e bármi módszer,
ami alapján egyértelműen megállapítható
Isten részéről a konszenzus.

Isten könnyen megölhető. Bár a legkönnyebb,
és minden bizonnyal a legelőrelátóbb nem az
abortálása, hanem Mária sterilizálása lett volna.
Megfelelő tudás híján nem volt kivitelezhető,
amikor lett volna rá alkalom. És mostanra
hogy a nyakunkra nőtt, rőfög az ólban.
Reng a hája. Zsíros izzadságán hízunk,
vizeletpermete hallucinogén.

A vigasz, hogy ez az Isten tényleg
megbaszható, megölhető, megehető.
De ha meg is történik mindez,
a konyhai feldolgozás során annyi ízfokozó
kerül hozzá, hogy nem győzik majd falni.
Az éhségben összeszűkülő gyomrokban lapul
az Egyetlen Igaz, a Sav Által Tisztára Mart Isten.